

Skærpet lovgivning og praksis i USA 1965-1996

I USAs nyere historie, er det især tre love fra 1965, 1986 og 1996, der har sat rammerne for de vilkår, der møder indvandrere.¹

I 1965 blev *The Immigration and Nationality Act* vedtaget. Loven blev indført efter et pres fra den bevægelse, der arbejdede for afskaffelse af racediskrimination og for fremme af civile rettigheder til alle. Hovedpunkter i loven var:

- Det kvote-system, der havde eksisteret siden 1920'erne, erstattedes af et system der gav fortrinsret til indvandrere med en vis uddannelse og særlige kompetencer eller med familietilknytning til USA.
- Der blev sat øvre grænser for, hvor mange, der kunne få visa. Der var dog ikke nogen grænser for antallet af personer, der kunne flytte til USA via familiesammenføring.
- Der indføres flygtningekvoter.

Loven åbnede for, at mange flere indvandrere fra udviklingslande – herunder Latinamerika – kunne komme til USA.

Modsat 1965-loven har de to love fra 1986 og 1996 fokuseret på, hvordan indvandringen kan begrænses samt – i 1986 – lovliggørelse af papirløse indvandrere.

I starten af 1980'erne annoncerede den nyligt tiltrådte Reagan-administration, at en reform af indvandrerlovgivningen, der kunne nedbringe den ulovlige indvandring, ville have en høj prioritet. Den indledte et lov- og kampagnearbejde, der i 1986 førte til vedtagelsen af *The Immigration Reform and Control Act*. Lovgivningen havde tre hovedelementer:

- Sanktioner mod arbejdsgivere, der ansætter ulovlige indvandrere
- Lovliggørelse af de indvandrere, som havde opholdt sig ulovligt i USA siden 1981
- Skærpet grænsekontrol med øget bemanning af grænsepatruljen for at hindre ulovlig indvandring.

Indførelsen af en strammere indvandrerlovgivning i 1980'erne hang sammen med, at arbejdsløsheden nåede nye højder i USA, og at en indvandrerskeptisk holdning vandt frem i offentligheden.

Gennemførelsen af loven var ikke uden problemer. Sanktionerne mod arbejdsgiverne, der hyrede papirløse indvandrere, blev kun gennemført i et mindre omfang, blandt andet fordi der var meget få personer ansat til at kontrollere arbejdsgiverne. For eksempel var der i Los Angeles 2 ansatte til at kontrollere 10.000 virksomheder. I landbruget betød sanktionerne, at store virksomheder brugte mindre selskaber som mellemlid. De vaskede herefter hænderne over for den ofte forværrede behandling af landarbejderne.²

¹ Følgende bygger på Newton, 2008, side 42 - 66 og US Immigration legislation online: <http://library.uwb.edu/guides/USimmigration/USimmigrationlegislation.html>

² Interview med antropolog Leo Chávez ved Niels Boel, marts 2010

Derimod var lovliggørelsen af papirløse indvandrere en stor succes. Næsten 3 millioner ansøgte om at få legaliseret deres status, og langt de fleste anmodninger blev imødekommet.

Skærpet lovgivning

Ti år senere kom der en ny stor lovpakke igennem med den hensigt at mindske indvandring. Loven – *The Illegal Immigration Reform and Immigrant Responsibility Act* – blev vedtaget i 1996. Den satte fokus på to områder:

- Styrkelse af grænse- og immigrationskontrol
- Begrænsninger i adgang til socialhjælp

Loven øgede grænsepatroljerne, og den indebar, at der skulle bygges flere hegn og barrierer ved grænseovergange. Den gav myndighederne flere redskaber til at overvåge grænsen og nedbringe antallet af typer af dokumenter, der kunne bruges af arbejdsgivere til at bevise, at deres ansatte havde ret til at arbejde. Samtidig sagde loven, at personer, der ansøgte om opholds- og arbejdstilladelse, skulle understøttes af personer, der kunne garantere for dem (og dække eventuelle økonomiske udgifter) over en 10-årig periode. Tidligere tog det 7 år at få permanent opholdstilladelse. Endelig fratog loven papirløse indvandrere retten til socialhjælp.

1996-loven blev vedtaget som et svar på en tiltagende indvandringsfjendtlig holdning. Paradoksalt nok faldt vedtagelsen sammen med begyndelsen til et økonomisk boom med heraf afledt efterspørgsel efter arbejdskraft. Stik imod lovens erklærede hensigt eksploderede antallet af papirløse indvandrere fra 3 - 5 millioner til 11 millioner 5 år senere.

Der er senere kommet yderligere lovgivning til, der som hovedregel har skærpet vilkårene for såvel papirløse som indvandrere med lovligt ophold. Det gælder regler om, at kun indvandrere, som kan fremvise bankgarantier, eller hvis slægtninge kan garantere for udgifter for dem i forbindelse med sygdom, kan indvandre i USA. Reglerne indebærer, at man skal have en indkomst af en vis størrelse, et fast arbejde, et hus med videre for at få lovligt ophold i USA. Det gør det umuligt for fattige, uuddannede latino'er at opnå lovligt ophold. Også selvom de har boet i landet i mange år. Familiesammenføringer er dog stadig mulige, om end der siden 1990 har været krav om en minimal, sikret levestandard for hver person i en husstand.